

[Addi Andersen]

eller for børnene. Vi vil ikke være med til at afskaffe revselsesretten, som det jo hedder. Ikke ud fra betragtningen om, at man gerne må slå – slet ikke – men hvem skal håndhæve lovens betingelser? Skal børn kunne melde forældre? Så nedbrydes der mere, end der opbygges.

CD er derimod ikke afvisende over for en oplysningskampagne, som nok ville være til gavn. Ofte læser man jo i pressen om børnemishandling, og kan en oplysningskampagne være med til, at vi undgår vold bare mod ét barn, er det et skridt i den rigtige retning. Jeg kan forstå, at ministeren har sat en kampagne i gang via det kriminalpræventive råd.

Vi synes også, det er positivt og konstruktivt, at børnevoldsproblemet tages op i det såkaldte SSP-samarbejde.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Vi har nu hørt flere gange, at der er tale om genfremsættelse, og mange har understreget, at deres synspunkter ikke er ændret; det er kristeligt folkepartis heller ikke.

Vi mener derimod ikke, at det er unyttigt, at man tager problemet op, for der er så mange aspekter i det. Det løses ikke ved et lovforslag for eller imod revselsesret, opdragelse, eller hvad man vil kalde det, for – og det giver jeg fru Ebba Strange ret i, skønt vi er uenige om andre ting – der er helt andre grunde til, at det sker.

Man kunne begynde at se på, hvorfor de voldshandlinger, der finder sted mod børn, sker, og det kunne være meget interessant at se, f.eks. hvor ofte spiritus er indblandet, altså at en beruset person, der måske ikke er i stand til at styre sig selv, begår disse alvorlige overgreb. F.eks. kan man læse om, at fædre er blevet irriterede på småbørn, fordi de græder, og meget andet.

Når det gælder enlige forsørgere, enlige mødre og enlige fædre, er det vigtigt, at man prøver på at sætte ind ganske særligt her, og jeg ser gerne, at man på en eller anden måde kunne sikre de enlige forsørgere en mulighed for i hvert fald halvdags at være hos deres børn. Jeg har talt med mange, der giver udtryk for, at det er et stort problem. Selvfølgelig vil man gerne ud på arbejdsmarkedet eller i kontakt med andre, men man vil egentlig også gerne have noget mere tid derhjem-

me. Det ville være rimeligt, om man kunne løse dette problem på en eller anden måde.

Jeg tror, det er meget farligt at gøre det kriminelt at slå. Mange reagerer lidt overilet, og det behøver såmænd ikke være, fordi man arbejder et eller andet antal timer, men fordi man skal nå en hel masse; i hvert fald mange mødre kan sige, at der pludselig er tre-fire ting på én gang – som en dame sagde til mig: hunden satte sig lige på de rene bukser, og så tabte jeg altså besindelsen et øjeblik. At gøre sådan noget strafbart, er jo slet ikke det, man har ønsket med det.

Jeg forstår godt, at VS' tanker med det er, at man ønsker at beskytte børnene, og det gør vi alle sammen, men det er meget farligt, når man vil gribe ind i familiens indre anliggender – så kan man diskutere, om man har frihed til det ene eller det andet – og jeg synes, de eksempler, man bl.a. har set fra Sverige, virker meget afskrækkende. Så siger man godt nok, at man ikke vil kriminalisere, for der skal ingen straf være. Man kan bare se på skolen: da man fjernede retten til at afstraffe dér, kom eleverne straks med argumenter som: I har ikke ret – og en hel masse andet. Man kunne selvfølgelig godt tale fornuftigt sammen endda og få klaret nogle af problemerne, men de vil uvægerlig opstå i mange sammenhænge og give en masse familiestridigheder, som ikke er ønskelige. Jeg tvivler på, at socialdemokratiske vælgere – mange af de hjem, som stemmer på det parti, har en meget god holdning til familie og børn – vil se med sympati på, at man totalt vil fjerne denne mulighed for forældrene for selv at opdrage deres børn.

Jeg håber, at vi i udvalget kan få løst nogle af problemerne, få set på, hvilke muligheder der er, og vi tilsiger i hvert fald, at vi i udvalget vil gå ind i en positiv drøftelse af problemerne.

Pia Kjærsgaard (FP):

Der skal ikke fra fremskridtspartiets side være tvivl om, at vi finder det afskyeligt, at nogen kan øve vold imod børn, uanset om det sker som led i børneopdragelse eller i det hele taget, men vi må også præcisere, at det er volden, vi er imod.

Der kan være situationer i forældre-børnforholdet, hvor det er på sin plads med det,